

[Socialministeren.]

maatte tilslutte sig, men da det paa daværende Tidspunkt viste sig umuligt at faa Forslaget gennemført, inden Rigsdagen tog Ferie, og da det maatte anses for paa-trængende nødvendigt, at der hurtigt blev tilvejebragt en positiv Løsning, gav Folketingsets Finansudvalg i Skrivelse af 30. Maj 1947 sin Tilslutning til, at et Beløb af 50 000 Kr. straks blev stillet til Raadighed for Mødrehjælpsinstitutionerne som et ekstraordinært Tilskud af Statskassen for indeværende Finansaar.

For indeværende Finansaar paaregnes der at blive Brug for i alt højst ca. 100 000 Kr., og for Finansaaret 1948—49 anslaaes Beløbet til ca. 200 000 Kr., hvoraf Statskassen altsaa skal bære Halvdelen.

Medens der i Mødrehjælpsloven er Hjemmel til, at Mødrehjælpsinstitutionerne kan oprette Mødre- og Svangrehjem med fuld Refusion af Udgifterne fra det offentlige, maa Institutionerne, saafremt de ønsker at oprette Spædbørnehjem eller Børnehjem, afholde Udgifterne hertil af egne Midler, hvilket selvsagt ganske overstiger deres økonomiske Evne.

Siden Lovens Ikrafttræden har der fundet en kraftig Stigning Sted i Behovet for Plejeanbringelser. Som Følge heraf staaer Mødrehjælpsinstitutionerne over for store Vanskeligheder med at faa Plads til de Børn, som søges anbragt gennem Institutionerne.

Dette er saa meget mere alvorligt, som det er af afgørende Betydning for Institutionernes Medvirken ved Adoptioner, at Børnene kan anbringes under betryggende Forhold i den Tid, der gaar, inden Adoptionsforholdet kan bringes i Orden. Det er vigtigt, at der gives Moderen en rimelig Betænkningstid, ligesom Barnet bør holdes under Observation i mindst $\frac{1}{2}$ Aar, for at det kan konstateres, hvorvidt det er sundt.

Under Hensyn hertil finder Ministeriet det rimeligt, at der skabes Hjemmel for, at Mødrehjælpsinstitutionerne med Socialministerens Billigelse eller efter dennes Bestemmelse kan oprette Børnehjem. Oprettelsen af Børnehjem paaregnes ikke at ville medføre nævneværdige Driftsudgifter for Institutionerne, idet der vil kunne opnaas Tilskud til Driften efter Reglerne om Støtte til anerkendte private Opdragelseshjem.

Endelig foreslaas Mødrehjælpsens Fællesraad udvidet med 2 Medlemmer, da Provinsen ogsaa bør repræsenteres her.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-

lade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal til Ministrene.

Formanden: Det første Spørgsmaal, stillet af det ærede Medlem Hr. Aage Fogh til Indenrigsministeren, lyder:

Af Erfaring fra tidligere kommunal Virksomhed er jeg bekendt med, at der i visse adelige Jomfruklostre er Skattefrihed for Beboerne.

Da denne Skattefrihed i Opholdskommunen nu har medført, at de ogsaa er fritaget for at svare Erhvervsskat, tillader jeg mig at forespørge, om Ministeren ikke finder det rimeligt, at disse gamle Bestemmelser tages op til Revision.

Aage Fogh: Begrundelsen for mit Spørgsmaal er, som det fremgik af det, den højtærede Formand oplæste, at i en af de Kommuner, hvor jeg tidligere har deltaget i Kommunalvirksomhed, er beliggende et adeligt Jomfrukloster, hvor alle Beboerne i Klosteret, ikke alene de adelige Jomfruer, men ogsaa deres Tjenerskab, var fritaget for Beskatning til Kommunen. Denne Bestemmelse havde sin Rod i de Statutter, hvorefter Klosteret var oprettet, og hvori det bl. a. hedder i kongeligt Aabent Brev af 1699:

„Alle de Personer, som henhører under denne Stiftning, eller nogen Betjening og Opvartning derved kunne have, og sig der paa Stedet virkelig opholde, for alle personalle Skatter, hvorledes de og kunde vorde paabudne, til evig Tid maa være fri og forskaanede.“

Det er altsaa denne nu 250 Aar gamle Bestemmelse, der endnu er i Kraft, og hvorefter alle de, der opholder sig i Klosteret, saavel de adelige Jomfruer som deres Tjenerskab, er fritaget for at svare Skat. Det var maaske rimeligt dengang, men der er paa dette som paa alle Omraader sket en Udvikling, og nu i Dag deltager i hvert Fald en Del af de adelige Jomfruer paa ganske almindelig Maade i Erhvervslivet. De tjener paa ganske normal Maade deres Løn uden for Klosteret og uden for Kommunen, men i Kraft af, at de er skattefri til Opholdskommunen, er de ogsaa skattefri til Erhvervskommunen. Jeg finder det urimeligt, at man kan opretholde disse gamle